

סיכום פרק "המביא"

בעיקרו של דבר סוכם בפרק זה כי גם דברים המותרים ביום טוב יש להיזהר שלא לעשותם כדרך שהם נעשים בחול, משום שיש בכך זלזול בקדושתו של החג עצמו. עם זאת הובהר כי בכל מקרה יש לשקול היטב מתי השינוי שעושים משום קדושת החג גורם מצד אחר לריבוי טירחה וטירדה, ועל ידי כך להפחתה משמחת החג, או למלאכה יתירה בו.

ענין אחר שדובר בו היה, כי למרות שהותר לעשות בחג דברים שונים שאין בהם מלאכה כשלעצמם ושיש בהם סיוע לשמחת יום טוב – מכל מקום אין הדבר מבטל לחלוטין את דיני המוקצה. ומשום כך, כל דבר שיש בו מוקצה, בין מחמת איסור ובין מחמת יחודו לצרכים אחרים – יש להימנע ממנו ביום טוב. שכן לא הותרו איסורי מוקצה ביום טוב לענין זה.

ותחום אחר שהיה בו דיון וסיכום הוא במלאכות המכנינות לצורך יום טוב (כגון "מכשירי אוכל נפש"), לדעת רוב החכמים לא הותרה בכל אלה עשיית מלאכה גמורה שהיא מלאכת יצירה. ומשום כך יש להמנע אף מאותם דברים שנוהגים לעשות לצורך אוכל נפש ביום חול, כהנחת אבנים בצורה מסודרת כדי להשתמש בהן לצורכי אדם, ואפילו בסידור הדברים לשפיתת הקדרה או הוצאת אש, שכיון שיש בהם משום מלאכת בנין או משום יצירת דבר חדש ביום טוב ("מוליד") אף הם אסורים, ולא הותרו בעשייה למרות שהם נחוצים לצורך יום טוב.